

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH
MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 14 września 2018 r. do dnia 20 września 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1. Aktualności

Planowane wprowadzenie możliwości wypełniania zeznań podatkowych przez KAS

Przyjęty przez rząd w dniu 28 sierpnia 2018 r. oraz skierowany do Sejmu w dniu 4 września 2018 r. projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, zakłada wprowadzenie możliwości przygotowania zeznania podatkowego przez Krajową Administrację Skarbową.

Z projektu ustawy wynika, że obok funkcjonujących obecnie sposobów składania zeznań podatkowych przez podatnika (papierowo lub elektronicznie za pośrednictwem systemu e-Deklaracje) wprowadzona zostanie usługa polegająca na wypełnieniu zeznania podatkowego przez KAS (bez konieczności składania jakiegokolwiek wniosku przez podatnika). KAS wypełni dla podatników podatku dochodowego od osób fizycznych zeznania podatkowe bazując na informacjach od płatników, danych przekazanych przez podatnika w zeznaniu podatkowym za rok ubiegły (np. ulga na dzieci, nr KRS OPP, której w ubiegłym roku przekazał 1% podatku należnego) i przede wszystkim danych znajdujących się w rejestrach własnych Szefa KAS (np. kwota zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych wpłacona w trakcie roku podatkowego przez podatnika) i innych rejestrach państwowych, np. ZUS (np. w zakresie wpłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne), PESEL (np. ulga na dzieci) czy OPP.

Wdrożeniu powyższej usługi będzie towarzyszyła jednoczesna likwidacja możliwości złożenia zeznania rocznego w postaci PFR i sporządzenia zeznania PIT-37 na podstawie wniosku PIT-WZ w dotychczasowej formie i zakresie. Wdrożona usługa uwzględni w swoim zakresie funkcjonalności dotychczas wprowadzonych usług PFR i PIT-WZ, przy jednoczesnym udostępnieniu dodatkowego zakresu funkcjonalnego, zwiększeniu jego jakości i podniesieniu poziom dojrzałości. KAS przygotowuje zeznania podatkowe dla wszystkich podatników – podatnik będzie mógł wybrać, czy chce skorzystać z tak przygotowanego zeznania podatkowego, czy też samodzielnie wypełnić i złożyć zeznanie podatkowe do urzędu skarbowego. Proponuje się,

aby taką możliwością rocznego rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych objąć podatników rozliczających się:

- indywidualnie,
- wspólnie z małżonkiem,
- w sposób przewidziany dla osób samotnie wychowujących dzieci.

Sporządzone przez KAS zeznanie podatkowe będzie udostępnione podatnikom w wersji elektronicznej w aplikacji dostępnej na Portalu Podatkowym. Podatnik sporządzone przez KAS zeznanie podatkowe będzie mógł:

- zweryfikować i zaakceptować bez zmian,
- zmodyfikować (np. w zakresie wyboru formy opodatkowania: wspólnie z małżonkiem lub jako osoba samotnie wychowująca dzieci; wskazania nr KRS OPP, której chce przekazać 1% podatku należnego) lub uzupełnić o dane, których nie posiada KAS (uzupełnienia o kwotę przychodu uzyskaną z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, poniesione koszty uzyskania przychodu związane z prowadzoną działalnością gospodarczą czy też np. odliczenia: darowizny na cele kultu religijnego, darowizny na cele krwiodawstwa, poniesionych wydatków na cele rehabilitacyjne, poniesionych wydatków z tytułu użytkowania sieci Internet, wpłat dokonanych na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego) i następnie je zaakceptować,
- w przypadku zeznań PIT-37 i PIT-38 nic nie robić – wtedy z upływem terminu do składania zeznań rocznych, zeznanie przygotowane przez KAS zostanie automatycznie zaakceptowane, co będzie równoznaczne ze złożeniem przez podatnika rozliczenia rocznego PIT,
- odrzucić i rozliczyć się samodzielnie.

W zeznaniu podatkowym przygotowanym przez KAS podatnicy będą mieli również możliwość weryfikacji numeru rachunku osobistego, jaki mają zgłoszony w urzędzie skarbowym do zwrotu nadpłaty, a w przypadku jego zmiany lub braku – będą mogli taki rachunek zaktualizować w zeznaniu podatkowym lub wskazać w nim numer rachunku osobistego właściwy do jej zwrotu, jeżeli wcześniej nie zgłosili rachunku osobistego w urzędzie skarbowym.

Zeznania podatkowe będą dostępne od dnia 15 lutego do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym. W przypadku rozliczeń za 2018 r. zeznania będą dostępne dla podatników – osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, składających zeznanie podatkowe na formularzu PIT-37 oraz podatników uzyskujący przychody z kapitałów pieniężnych (np. przychody ze zbycia akcji) składających zeznanie podatkowe na formularzu PIT-38. Od rozliczeń za 2019 r. zeznania podatkowe będą dostępne również dla podatników – osób fizycznych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, którzy składają zeznanie podatkowe na formularzu PIT-36, PIT-36L lub PIT-28.

2. Zdaniem eksperta

Czy do umowy pożyczki sprzed 2017 r. należy sporządzić dokumentację podatkową?

W odniesieniu do transakcji pożyczek, które zostały zawarte (zostały „dokonane” przed 1 stycznia 2017 r.), należy uznać, że w kolejnych latach podatkowych (począwszy od 2017 r.) nie są „dokonywane” - w rozumieniu art. 9a ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy i w efekcie - w przypadku przekroczenia limitu wskazanego w art. 9a ust. 1d – podatnik nie będzie obowiązany do sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla tych transakcji w kolejnych latach (począwszy od 2017 r.).

W odniesieniu do transakcji pożyczek, które zostały zawarte (zostały „dokonane” przed 1 stycznia 2017 r.), należy uznać, że w kolejnych latach podatkowych (począwszy od 2017 r.) nie są „dokonywane” - w rozumieniu art. 9a ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy i w efekcie - w przypadku przekroczenia limitu wskazanego w art. 9a ust. 1d – podatnik nie będzie obowiązany do sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla tych transakcji w kolejnych latach (począwszy od 2017 r.). Powyższego nie zmienia również fakt, że w następnych latach podatkowych dojdzie do zmiany treści zawartych umów pożyczek, w szczególności dotyczących oprocentowania tych pożyczek. Za przykład zbieżnego z powyższym poglądu posłużyć może interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 3 listopada 2017 r., nr 0111-KDIB1-3.4010.385.2017.1.IZ. W interpretacji tej podatnik zapytał, czy w odniesieniu do umowy pożyczki, która została zawarta z podmiotem powiązany przed dniem 1 stycznia 2017 r., jest on zobligowany do sporządzenia dokumentacji w zakresie cen transferowych

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w

ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP. Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

również w kolejnych latach (począwszy od 2017 r.), jeżeli przekroczone zostaną limity określone w art. 9a ust. 1d ustawy. Przedstawiając własne stanowisko, podatnik wskazał, iż obowiązkiem takim w 2017 r. objęte są transakcje „dokonywane” w tym roku z podmiotami powiązanymi. Zdaniem podatnika, umowa pożyczki, która została zawarta przed 1 stycznia 2017 r., nie jest „transakcją dokonywaną” w 2017 r. Tym samym nie podlega ona w 2017 r. oraz w latach następnych obowiązkom dokumentacyjnym wynikającym ze znowelizowanej od 1 stycznia 2017 r. treści art. 9a ustawy. Przedstawione przez podatnika stanowisko uznane zostało przez Dyrektora KIS za prawidłowe. Analogiczny pogląd o braku obowiązku dokumentacyjnego w zakresie umów pożyczek zawartych przez podatnika w poprzednich latach podatkowych znajduje się również w interpretacjach indywidualnych Dyrektora KIS z dnia 12 października 2017 r. (nr 0111-KDIB1-3.4010.337.2017.1.APO) i z dnia 19 stycznia 2018 r. (nr 0114-KDIP2-2.4010.286.2017.1.AM).

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Ciężar prezentacji dowodów co do uiszczenia akcyzy

W wyroku z dnia 24 sierpnia 2016 r. (I GSK 1659/14) NSA wskazał, że na podatniku zbywającym wyroby akcyzowe, który wcześniej wyroby te nabył i je posiada, spoczywa ciężar prezentacji dowodów w zakresie wykazania, że od tych wyrobów akcyza została już uiszczona.

W uzasadnieniu Sąd podkreślił, że chociaż podatek akcyzowy jest podatkiem pośrednim, tak jak podatek od towarów i usług, to jednak jest odrębną daniną publicznoprawną rządzącą się własnymi regułami - stanowiącymi system podatku akcyzowego. W ramach tego podatku nie funkcjonuje instytucja dobrej wiary nabywcy towaru. Przy podatku od towarów i usług uprawnienie podatnika (nabywcy towaru) w postaci odliczenia podatku naliczonego jest niezależne od zapłaty podatku przez zbywcę tego towaru, uzależnione jest bowiem od posiadania faktury odzwierciedlającej rzeczywistą transakcję. Z systemu podatku akcyzowego natomiast wprost wynika, że podatek ten podlega zapłacie, jeśli wcześniej od nabytego wyrobu akcyzowego danina ta nie została uiszczona. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym, opodatkowaniu akcyzą podlega także nabycie lub posiadanie przez podatnika wyrobów akcyzowych, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, natomiast z art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy wynika, że podatnikami są również podmioty nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości. Powołane regulacje statuują zasadę jednofazowości podatku akcyzowego: jeśli podatek akcyzowy od danego wyrobu akcyzowego nie został zapłacony na wcześniejszym etapie obrotu, jak również nie został zadeklarowany lub nie określono decyzją jego wysokości, to nabywca, posiadacz lub zbywca takiego wyrobu akcyzowego jest obowiązany do zapłaty tego podatku od konkretnego wyrobu.

W ocenie Sądu zwolnienie od obowiązku podatkowego czynności nabycia lub samego posiadania wyrobów akcyzowych uzależnione jest zatem od wykazania

faktu uprzedniego zapłacenia tego podatku. Oznacza to, że to na podatniku zbywającym wyroby akcyzowe, który wcześniej wyroby te nabył i je posiada, spoczywa ciężar prezentacji dowodów w zakresie wykazania, że od tych wyrobów akcyza została już uiszczona. Nabywca lub posiadacz takiego wyrobu zobowiązany jest zatem do samodzielnego ustalenia, czy akcyza od tego wyrobu została zapłacona, względnie zadeklarowana, lub określona decyzją. Jeśli akcyza nie została zapłacona, zadeklarowana lub określona decyzją, to on jako nabywca lub posiadacz tego wyrobu jest zobowiązany do jej zapłaty.

2. Interpretacje podatkowe

Usługi konserwatorsko-restauratorskie a zwolnienie z VAT

Zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług zwalnia się od podatku usługi kulturalne świadczone przez:

- podmioty prawa publicznego lub inne podmioty uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje o charakterze kulturalnym lub wpisane do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez organizatora będącego podmiotem tworzącym instytucje kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związaną,
- indywidualnych twórców i artystów wykonawców, w rozumieniu przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagradzane w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub praw do artystycznego wykonania utworów.

W związku z powyższym powstały wątpliwości, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby możliwe było zastosowanie powyższego zwolnienia od podatku od towarów i usług w przypadku usług konserwatorsko-restauratorskich. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 6 września 2017 r. (IBPP3/443-1063/14-1/EJ) wyjaśnił, kiedy możliwe jest zastosowanie owego zwolnienia. Jak wskazał organ

Krajowej Administracji Skarbowej: „z analizy powołanego wyżej art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy o VAT wynika, że zwolnienie ma charakter przedmiotowy-podmiotowo. Oznacza to, że warunkiem zastosowania zwolnienia od podatku na jego podstawie jest nie tylko spełnienie przesłanki o charakterze przedmiotowym, dotyczącej rodzaju świadczonych usług (kulturalnych), ale także przesłanki podmiotowej odnoszącej się do usługodawcy, który musi być podmiotem prawa publicznego lub innym podmiotem uznanym na podstawie odrębnych przepisów za instytucję o charakterze kulturalnym lub wpisanym do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez organizatora będącego podmiotem tworzącym instytucje kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, albo indywidualnym twórcą lub artystą wykonawcą w rozumieniu przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagradzanym za wykonaną usługę w formie honorarium”. W dalszej części interpretacji stwierdzono, że ustawa z dnia 11 marca 2004 r. nie definiuje pojęć takich jak „prawa autorskie”, „twórca” czy „prace konserwatorskie i restauratorskie” i dlatego w celu dokonania interpretacji przedmiotowej kwestii należy odwołać się do innych ustaw. Po analizie przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdził, że „(...) Wnioskodawca wykonując prace restauracyjno-konserwatorskie dzieł sztuki z zakresu malarstwa i rzeźby działa jako indywidualny twórca i artysta wykonawca, w rozumieniu przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, otrzymując w zamian wynagrodzenie w formie honorarium, to świadczone usługi konserwatorsko-restauratorskie korzystają ze

zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b ustawy”.

Organ powołał także właściwe w sprawie orzecznictwo wskazując, że „Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11 maja 2017 r. sygn. akt I FSK 1649/15 stwierdził cyt. „W celu określenia kręgu podmiotów objętych zwolnieniem z art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b) ustawy o VAT, ustawodawca odwołał się do przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Wskazał bowiem, że zwolnienie dotyczy indywidualnych twórców i artystów wykonawców w rozumieniu przepisów tegoż prawa. Zauważyć należy, że ustawodawca posłużył się również pojęciem „honorarium”, które oznacza – generalnie rzecz ujmując – wynagrodzenie za pracę w wolnych zawodach (...), a na gruncie statystyki definiowane jest natomiast wprost jako wynagrodzenie z tytułu korzystania albo rozporządzania prawami autorskimi albo pokrewnymi (...). Poprzez odesłanie do definicji twórców i artystów wykonawców obowiązującej na gruncie autorskiego oraz posłużenie się pojęciem „honorarium” jako określeniem wynagrodzenia należnego z tytułu specyficznych czynności, ustawodawca jasno wskazał, że przedmiotowe zwolnienie dotyczy działalności twórczej o charakterze indywidualnym. To nie wyklucza, by sam w sobie „odtworzeniowy” charakter prac konserwatorskich i restauratorskich takich cech nie posiadał i nie mógł stanowić podstawy do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b ustawy o VAT”.

Zatem kluczowe dla przedmiotowego zwolnienia wydaje się uznanie podmiotu świadczącego usługę konserwatorsko-restauratorską za indywidualnego twórcę/artystę wykonawcę w rozumieniu przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, a otrzymywane z tego tytułu wynagrodzenie powinno mieć formę honorarium.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Dodatek do zasiłku rodzinnego

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 134/17, uznał że dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu przysługuje do zasiłku rodzinnego na każde z tych dzieci.

Sprawa dotyczyła kobiety, która wystąpiła do wójta gminy o przyznanie jej dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dziećmi w czasie korzystania przez nią z urlopu wychowawczego. Poinformowała, że podczas jednego porodu urodziła dwoje dzieci. Pracodawca udzielił jej urlopu wychowawczego na dzieci na 2 lata.

Wójt przyznał kobiecie zasiłki rodzinne na każde z dzieci oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu

wychowawczego w wysokości 400 zł miesięcznie, czyli tylko na jedno dziecko.

Prokurator zaskarżył tę decyzję.

Zgodnie z art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych do zasiłku rodzinnego przysługuje dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego. Natomiast w myśl art. 10 ust. 1 ustawy dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego przysługuje matce lub ojcu, opiekunowi faktycznemu dziecka albo opiekunowi prawnemu dziecka, jeżeli dziecko pozostaje pod jego faktyczną opieką, uprawnionemu do urlopu wychowawczego, nie dłużej jednak niż przez okres:

- 24 miesiący kalendarzowych;
- 36 miesiący kalendarzowych, jeżeli sprawuje opiekę nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu;
- 72 miesiący kalendarzowych, jeżeli sprawuje opiekę nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Na tle wykładni i stosowania tych przepisów przez sądy administracyjne doszło w orzecznictwie do roz-

bieżności, czy w sytuacji urodzenia więcej niż jednego dziecka podczas jednego porodu dodatek przewidziany w art. 8 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 ustawy przysługuje uprawnionemu do urlopu wychowawczego na każde z dzieci, czy też w takiej sytuacji przysługuje jeden dodatek.

Rozstrzygnięcia spornego zagadnienia dokonał NSA, który w uchwale siedmiu sędziów z dnia 26 czerwca 2014 r. sygn. akt I OPS 15/13) wskazał, że dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy w przypadku korzystania z urlopu wychowawczego w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu, przysługuje do zasiłku rodzinnego na każde z tych dzieci.

Z tych też względów uznać należało, że wójt gminy dokonał błędnej wykładni art. 8 pkt 2 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy przyznając dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego tylko na jedno dziecko, w sytuacji, gdy z akt sprawy wynika jednoznacznie, że dwoje z dzieci, na które wójt przyznał zasiłek rodzinny, urodziło się w tym samym dniu.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Przekształcenie firmy osoby fizycznej w spółkę z o.o. a możliwość zaliczenia do KUP wynagrodzeń pracowników

Zgodnie z art. 15 ust. 4g ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez zakład pracy stanowią koszty uzyskania przychodów w miesiącu, za który są należne, pod warunkiem że zostały wypłacone lub postawione do dyspozycji w terminie wynikającym z przepisów prawa pracy, umowy lub innego stosunku prawnego łączącego strony. W przypadku uchybienia temu terminowi do należności tych stosuje się art. 16 ust. 1 pkt 57.

W związku z powyższym powstały wątpliwości, czy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością powstała w wyniku przekształcenia firmy osoby fizycznej może

uznać za koszty uzyskania przychodu wydatki na wynagrodzenia pracowników za okres sprzed przekształcenia. W kwestii tej wypowiedział się Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 14 września 2018 r. (0111-KDIB2-1.4010.267.2018.2.AT). Jak wskazał organ: „Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszedłgo wynika, że Wnioskodawca jest osobą fizyczną prowadzącą jednoosobową działalność gospodarczą podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wnioskodawca w przyszłości zamierza przeprowadzić przekształcenie prowadzonej działalności gospodarczej w jednoosobową spółkę kapitałową, w trybie art. 551 § 5 ustawy Kodeks spółek handlowych. Przekształcenie jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością planowane jest na 2 stycznia 2019 r. Termin ten może ulec zmianie z różnych przyczyn nieznanych na moment składania niniejszego wniosku. Wnioskodawca w ramach prowadzonej jednoosobowej działalności go-

spodarczej zatrudnia pracowników na podstawie umowy o pracę, którym, zgodnie z postanowieniami regulaminu pracy i wynagrodzeń, wynagrodzenia wypłacane są do 10-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który są należne. Składki ZUS płatne są w miesiącu następującym po miesiącu, w którym wynagrodzenia są wypłacane, tj. w terminie do 15-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wypłacane są wynagrodzenia. Na takich samych zasadach wynagrodzenia oraz składki ZUS będą wypłacane w Spółce z o.o., która w wyniku wskazanego przekształcenia na płaszczyźnie prawnopracowniczej stanie się następcą prawnym w zakresie stosunków pracy nawiązanych przez Wnioskodawcę w ramach prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej. W związku z planowanym przekształceniem, Spółka z o.o. wypłaci wynagrodzenia należne za grudzień 2018 r. do 10-go stycznia 2019 r. Składki ZUS związane z wynagrodzeniami należnymi za grudzień 2018 r. zapłacone zostaną do 15-go lutego 2019 r. również przez Spółkę z o.o.

Odnosząc powyższe przepisy do przedstawionego zdarzenia przyszedł stwierdzić należy, że wynagrodzenia pracowników należne za miesiąc grudzień 2018 r. które zostaną wypłacone w terminie do 10 stycznia 2019 r. mogą stanowić koszt uzyskania przychodu miesiąca grudnia

2018 r., tj. za miesiąc za który będą należne. Zatem nie mogą być one kosztem uzyskania przychodu Spółki, która jeszcze nie powstała.

Natomiast składki na ubezpieczenia społeczne (składki ZUS) związane z wynagrodzeniami za grudzień 2018 r., które Spółka zapłaci do 15 lutego 2019 r., na podstawie art. 15 ust. 4h pkt 2 w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 57a updop, będą kosztem uzyskania przychodu Spółki w momencie ich faktycznej zapłaty, a więc w miesiącu w którym Wnioskodawca nie będzie już funkcjonować jako osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą, (będzie przekształcony w spółkę z o.o.).”

Reasumując należy stwierdzić, że powstała w wyniku przekształcenia spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie może uznać za koszt uzyskania przychodu wydatków na wynagrodzenia pracowników należne za okres sprzed przekształcenia, jeśli zostaną one wypłacone przez spółkę w terminie wynikającym z umów o pracę, bowiem będą one stanowić koszt uzyskania przychodu w okresie, za jaki są należne, a więc w okresie, w którym spółka jeszcze nie istniała. Jednak należne od tych wynagrodzeń składki ZUS będą mogły stanowić koszty uzyskania przychodu nowo powstałej spółki.

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Moc wiążąca danych z ewidencji gruntów i budynków w sprawie podatku od nieruchomości

W wyroku NSA z dnia 1 marca 2018 r. (sygn. II FSK 458/16) NSA wskazał, że zawarte w ewidencji gruntów i budynków dane można podzielić na dwie kategorie: dane bezwzględnie wiążące organ podatkowy i dane o względnej mocy wiążącej.

W uzasadnieniu wskazano, że w orzecznictwie sądów administracyjnych powszechnie przyjmowany jest pogląd, w świetle którego organ podatkowy nie może samodzielnie dokonywać klasyfikacji funkcji nieruchomości, lecz powinien odwołać się do odpowiednich zapisów ewidencji gruntów i budynków. Sąd podkreślił, że o sposobie kwalifikacji gruntu (budynku) dla celów podatkowych w podatku od nieruchomości nie tyle decyduje sposób rzeczywistego wykorzystania nieruchomości, a jej funkcje (przeznaczenie) ujawnione w ewidencji gruntów i budynków. Oznacza to, że organ

podatkowy nie może samodzielnie dokonywać klasyfikacji funkcji nieruchomości, lecz powinien odwołać się do odpowiednich zapisów w ewidencji gruntów i budynków.

Zawarte w tej ewidencji dane można natomiast podzielić na dwie kategorie: pierwszą z nich tworzą dane bezwzględnie wiążące organ podatkowy (ich zmiana może mieć miejsce tylko w stosownym trybie administracyjnym, a organy podatkowe nie mają możliwości ich samodzielnego korygowania) - do kategorii tej zaliczyć można dane ewidencyjne dotyczące przeznaczenia, funkcji, obszaru i granic działek gruntu, a także rodzaju zabudowy i powierzchni użytkowej położonych na tych gruntach budynków. Drugą kategorię stanowią natomiast dane o względnej mocy wiążącej, tj. takie, których zgodność z rzeczywistym stanem prawnym lub faktycznym może być w pewnych sytuacjach przy wymiarze podatku weryfikowana, przy zastosowaniu dopuszczalnych instrumentów proceduralnych (może

to mieć miejsce m.in. w sytuacji, gdy dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków pozostają w sprzeczności z danymi zamieszczonymi w innych rejestrach publicznych, których pierwszeństwo - przed danymi ewidencyjnymi - wynika z regulujących ich prowadzenie bezwzględnie obowiązujących przepisów, lub też w przypadku, gdy posłużenie się wyłącznie danymi ewidencyjnymi musiałoby się wiązać z pominięciem przepisów zawartych w ustawie podatkowej, mających wpływ na wymiar podatku. W takiej sytuacji organ podatkowy zobligowany jest do pominięcia informacji zawartych w ewidencji gruntów i budynków, sprzecznych z prawnie wiążącymi danymi innego rejestru publicznego lub tych danych ewidencyjnych, które wykluczają zastosowanie regulacji zawartych w ustawie podatkowej, mających znaczenie dla wymiaru podatku.

Sąd stwierdził, że w sprawie nie wystąpiła żadna z sytuacji uzasadniających odstępianie od ustalenia zobowiązania podatkowego skarżącej z uwzględnieniem danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków. W konsekwencji o dokonanej przez organy kwalifikacji budynku nie mogły decydować podnoszony przez skarżącego okoliczności związane ze sposobem jego wykorzystywania, czy jego klasyfikacja zawarta w akcie notarialnym.

Przesłanki zwolnienia przedmiotowego w przypadku sprzedaży gruntów rolnych

W ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych w brzmieniu sprzed 2016 r., w myśl art. 9 pkt 2 lit. a zwolnieniu od podatku podlegała czynność przeniesienia własności nieruchomości lub ich części wraz z częściami składowymi, z wyjątkiem budynków lub ich części znajdujących się na obszarze miast, w drodze umowy sprzedaży - pod warunkiem, że w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, w chwili dokonania czynności nabyte grunty stanowią gospodarstwo rolne albo utworzą gospodarstwo rolne lub wejdą w skład gospodarstwa rolnego będącego własnością nabywcy. Przepis powyższy budził w praktyce liczne wątpliwości, bowiem gospodarstwo rolne interpretowane mogło być w zakresie formalnym (określony procent powierzchni jako grunty rolne) oraz materialnym (odpowiednie wykorzystanie). W tym zakresie liczne wątpliwości interpretacyjne w dalszym ciągu rozstrzygane są w najnowszym orzecznictwie sądów administracyjnych.

Jako istotny z powyższej perspektywy, wskazać należy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 16 maja 2018 r. (sygn. akt. I SA/Gd 312/18), w którym wskazano, że: *„Należy na wstępie rozważyć wskazać, że tutejszy Sąd w pełni podziela stanowisko prezentowane przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie II FSK 2661/15, zgodnie z którym zastosowanie zwolnienia przewidzianego w art. 9 ust. 2 lit. a u.p.c.c. uzależnione jest nie tylko od spełnienia kryterium formalnego, rozumianego jako wypełnienie przewidzianej w art. 2 ust. 1 u.p.r. normy obszarowej gruntów zaewidencjonowanych jako rolne, ale także od przeznaczenia nabytego gruntu na działalność rolniczą. Tym samym Sąd uznał, że decyzja organu drugiej instancji, opierająca się na wyżej cytowanej tezie jest prawidłowa. (...) Nie budzi wątpliwości, na co wskazano w literaturze, że celem ustanowienia omawianego zwolnienia jest wspieranie zakładania gospodarstw rolnych i prowadzenia w nich produkcji rolnej oraz poprawa struktury agrarnej, przede wszystkim przez powiększenie obszaru gospodarstw rolnych. Skarżący również nie podważa celu regulacji ustawowej, a jedynie neguje możliwość odwołania się do niego podczas dokonywania wykładni przepisu. Jak jednak wskazano powyżej, Sąd uznał, że odwołanie takie było niezbędne do wydania rozstrzygnięcia przez organ. (...) Do celów zwolnienia z art. 9 pkt 2 lit. a u.p.c.c. istotne jest subiektywne nastawienie nabywcy, który musi mieć zamiar powiększenia lub utworzenia na nabywanej nieruchomości rolnej gospodarstwa rolnego. Nie można wobec tego uznać za słuszną koncepcję prezentowanej w skardze, że jedynie obiektywne i postrzegalne czynności na gruncie tzw. „wbicie pierwszej łopaty”, bez względu na zamiary właściciela mogą świadczyć o zajęciu go na działalność gospodarczą inną niż działalność rolnicza. Obiektywna ocena wszystkich działań podatnika pozwala bowiem nie tylko na rekonstrukcję jego zamysłu co do traktowania i wykorzystywania określonej nieruchomości, lecz pozwala także na stwierdzenie, czy mamy do czynienia z zajęciem gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza (por. analogicznie NSA w wyroku z dnia 8 grudnia 2015 r., w sprawie II FSK 2555/13).”*

Uwzględniając powyższe orzeczenie wskazać należy, że w przypadku stosowania zwolnienia uregulowanego w art. 9 ust. 2 lit. a omawianej ustawy, jako równoważny w stosunku do wymogów formalnych uznać należy również wymóg materialny, którym jest faktyczne przeznaczenie nabytego gruntu na działalność rolniczą.

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>